

deputacijo prijazno sprejel in zelo ginjen ji odgovoril, da bode s svojega stališča storil, kar bode mu mogoče. — Slovansko pevsko društvo na Dunaji napravi 5. dan t. m. veliko zabavo Cyrilo-Metodejsko. — V razstavi pariški se je 1. t. m. razdelilo 5000 svetinj in 400 redov tistim, ki so dali najlepše reči v razstavo. — Kolera se je zopet prikazala v južni Italiji po Kalabriji in Siciliji, v Rusiji in tudi na vojaški granici okoli Broda. — Tudi turški sultan je prišel v Pariz. Da turški sultan zunaj svoje države kam gré, je redka prikazen; toliko več se tedaj more Napoleon pobahati, da letos skor vsi vladarji potujejo k njemu. Domú gredé pa bode sultan se mudil tudi na Dunaji; že je c. k. vojaškim muzikam na Dunaji došel ukaz, da se učijo turško himno gosti. — Tudi naš cesar je bil namenjen 28. dne t. m. se podati v Pariz; ali pa se bode to zgodilo zdaj, ko sam vladni dunajski časnik naznanjuje prežalostno dogodbo, da so v Mehiki cesarja Maksa ustrelili, se še ne vé. Predsednik mehikanske ljudovlade Juarez je izročil vjetega cesarja Maksa vojni sodnii; ona ga je obsodila na smrt, in 19. dne t. m. zjutraj ob 7. uri je bil ustreljen. Strašen konec mehikanskega cesarstva je to: cesar ustreljen, cesarica nora! — V Moskvi v gostijah na vrtu Sokolniku je dr. Rieger 2. rožnika Rusom besedo govoril, ki razodeva veliko samosvojnost tega moža in bi se v teh okoliščinah skorej drzovita zdela. Povedal je Rusom, da v zadnjem poljskem rovarstvu, ko je vsa večerna Evropa sočuvstvovala z rogovilstvom, sta ga grajala Palacki in on (Rieger) ter naznanila, da to je nesreča za Poljsko. On priznava Rusom njih pravice; „ne moremo pa zamolčati,“ pristavlja dalje, „da tudi Poljaki, steblo večrnega Slovenstva, od ruskega ljudstva razločni po jeziku in zgodovini, imajo pravico do svojega lastnega narodnega življenja (eksistencije).“ Besede profesorja Pogodina so mu porok, da vsi olikani in pravični Rusi Poljakom to pravico priznavajo. „Slava“ in „Živio“ je spremljalo te besede. Pristaviti moramo v pojasnenje, da Pogodin je bil poprej milovaje omenil Poljcev, da se ločijo od njih, ko se bratijo drugi Slovenje, ter je željo sprožil, naj bi svojo napako spoznali. Popisovaje nadalje nesrečni razdvoj med Rusi in Poljci je Rieger zavračal na nekdanje polabske Slovence, ki so imeli polovico sedanje Germanije v posestvu, pa so bili v prepiru med seboj, torej je steblo za stebлом prišlo v sužnost in vsi so se zgubili; tako, pravi govornik, se utegne tudi zdaj zgoditi, ako bode sovraštvo med brati terpelo dalje. Izrekuje pa upanje na Božjo pomoč, da do tega ne pride. Govornik miluje, da je Rusija v poljskem rovarstvu prišla v slabo ime pri zahodnjih narodih, ter na to zopet nove levite pripnè, rekoč: „Toda, ako je vojska med dvema bratoma zato, ker je brat bratu krivico storil, in ako eden teh bratov premaga, kaj naj se potem zgodi?... Jaz bi djal, da je takrat prišel trenutek, ko se ima bratovska ljubezen v djanji razodeti in naj zmagavec velikosrčno reče premaganemu bratu: Lej, premagal sem te, ves si v moji oblasti in premorem s teboj storiti, kar mi je drago; jaz pa sem pravičen, in skazati se hočem do tebe kakor brata, dal ti bom tvojo pravico.“ „Slava“ in „Živio“ je bil odziv na te tehtne besede. Nategnil je dalje na to, da kaj tacega je naloga, vredna velikega vladarja, ki je toliko milijonov kmetov osvobodil, namreč cara Aleksandra. Nadja se prezmožni govornik, ako Poljci svojo krivico spoznajo, pa pravico rusko in zlasti malorusko, da bodo premagavci pokazali, da ni njih namen poljsko narodnost zatirati. — Kakor „Nar. Nov.“ pripovedujejo, je bilo v Moskvi sklenjeno, da vsako drugo leto med 1. av-

gustom in 1. septembru bode kje slovanski shod, v katerem se bode obravnavalo o slovstvenih in znanstvenih zadevah in sploh o duševni vzajemnosti slovanski. Prvi tak shod ima čez 2 leti v Beligradu biti. Tistim, ki se morebiti mrzijo takim shodom, damo na znanje, da smo te dni brali iz Lipskega (Leipzig) sledeče telegrafično sporočilo na Dunaji: „Aus Leipzig. Der hier tagende Vorstand des deutschen Schützenbundes hat unter einstimmiger Anerkennung der Zusammengehörigkeit Deutsch-Oesterreichs und Deutschlands den allgemeinen deutschen Schütztag im nächsten Jahre in Wien abzuhalten beschlossen.“

Popravek. V dopisu „iz okolice ljubljanske“ v 26. listu na 216. strani v 12. vrsti naj se namesti 820 bere 280.

Račun dohodkov in stroškov za Slomšekov spominek.

Skupnina prejšnjega računa: 2962 gld. 46 kr., 3 cesarski zlati, 4 1/2 križastih tolarjev, 2 prosta tol. in 8 dvajsetic. Dalje so darovali ti-le gospodje: Neimenovan iz Žolcpeha 4 gl.; Novak, dekan v Šmartnem pri slov. Gradcu, nabral 19 gld.; Dürnwirth, špiritval v Celovcu, 7 gold.; Sever Lovro, farni oskerbnik v Blacah, 2 gold.; Meško J., duh. svetovavec in župnik pri sv. Lorencu, 5 gold.; Trampuš Jan., župnik v Lobati, 2 gl.; bogoslovci I. leta v Mariboru 30 gld. V Šmarski dekaniji so darovali: Pankavski farmani, 50 gld. Ivanec Mart., dekan v Šmarji, Šuc Juri, župnik v Dramblah, Veres Ant., župnik na Sladki gori, vsaki 10 gold.; Pintar Fr., kaplan v Dramblah; Hajšek Anton, farni namestnik v Ponkvi, vsaki 6 gold. Petan Fr., kaplan v Zibiki; Rak Sim., kapl. v Halčbju; Terstenjak Davorin, župnik pri sv. Jurju; Mastnak, kapl. ravno tamo; Vošnjak Lovro, kapl. v Ponkvi; Ulaga Jož., župnik pri sv. Vidu; Selič Valent., provizor v Marenbergu; Jan Ferd., kaplan v Šmarji, po 5 gold. Terme Ant., župnik pri sv. Štefanu; Kunes Jan., kaplan v Slivnici; Canker Lovro, župnik na Halobju, po 4 gld. Šket Mart., kapl. pri sv. Štefanu; Vavpotič Mih., kapl. pri sv. Vidi; Bataj Karol, v Šmarju, po 3 gold. Gornik Franc, župnik v Slivnici, 2 gld. Stus Fr. župn. v Zibiki; Kramar Fr., učitelj na Ponkvi; Zdolšek Fr., polit. šolski ogled. v Ponkvi, po 1 gold. 50 kr. Jerman Jož., ces. uradnik v Jelšah, 1 gl. Stanjko Ant., kapl. pri sv. Jurju, 5 frank. v zlatu. Cenc Kašp., župnik pri sv. Martinu na Poharju, 3 gl. — Skupnina vsih dohodkov do 1. maja 3194 gl. 96 kr. Za poštino smo izdali mesca febr., marca in aprila 88 kr.; tedaj še ostane čistih dohodkov 3194 gld. 8 kr., 3 cesarski zlati, 5 frankov v zlatu, 4 1/2 križastih in 2 prosta tolarja, in 8 dvajsetic. Dr. Prelog, denarničar.

V Mariboru 1. maja 1867.

Kursi na Dunaji 2. julija.

5% metaliki 59 fl. 80 kr. Ažijo srebra 122 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 69 fl. 75 kr. Cekini 5 fl. 91 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 28. junija 1867.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 80. — banaške 7 fl. 29. — turšice 3 fl. 80 — soršice 4 fl. 72. — rž 3 fl. 90. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 90. — ajde 3 fl. 40. — ovsa 1 fl. 80.

Loterijske srečke:

V Trstu 26. junija 1867: **54. 18. 34. 80. 48.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 10. julija 1867.

Prošnja.

2 koci ste mi bile iz mojega hleva v planini „za Javornikom“ v noči od 27. na 28. t. m. vkradene. Kdor sled zvé in mi naznani, prejme spodobno odškodovanje.
Župan n o m e n s k i v Bohinji.